

[Lannung.]

Jeg ville være glad, hvis den højtærede minister kunne udtale sig lidt nærmere om, hvorledes og hvor hurtigt han forventer at sagen kan nå til et resultat i så henseende. I det hele gælder det, at jo hurtigere vi kan nå til almindelig ligestilling for hele Grønland desto bedre.

Må jeg til slut i denne forbindelse henvende den højtærede ministers opmærksomhed på, at man i internationale dokumenter, f. eks. i oversigter over ikke stedfundne ratifikationer af konventioner med bestemmelser også vedrørende koloniområder, ofte synes at glemme, at Grønland er rykket op fra kolonistatus til at være en ligeberettiget del af riget, og derfor uberettiget giver Danmark et minus eller en åben rubrik for ikke-ratifikationer eller ikke-tiltrædelse for disse særbestemmelers vedkommende. Inertiens lov virker jo også på dette punkt stærkt i internationale forhold; man er længe om at komme up to date. Jeg har således nogle gange i Europarådet været ude for noget tilsvarende og har haft lejlighed til at gøre opmærksom på, at man her ikke er å jour med udviklingen. Jeg henstiller, at ministeriet for Grønland er opmærksom på, at denne mangel på ajourføring i adskillige tilfælde gør sig gældende hos internationale instanser og institutioner, og at ministeriet vil overveje, om man i givet fald og ved passende lejlighed eventuelt bør tage visse skridt i den anledning.

Aksel Larsen: Jeg tror, de af udvalget stillede ændringsforslag betyder en forbedring af lovforslaget, og min gruppe kan derfor tiltræde dem. Jeg vil dog ikke undlade at minde om de udtalelser, jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling. Jeg er ganske enig i dette og andre grønlandske lovforslags videre sigte, nemlig at opnå større overensstemmelse og efterhånden fuld overensstemmelse mellem lovgivningen for den grønlandske befolkning og lovgivningen for befolkningen i det øvrige Danmark. På den anden side finder jeg, at man skal være varsom med at tage for lange og for hastige skridt, og jeg nærer som sagt frygt for, at man gør dette, hvad arveloven angår. Vi vil dog

ikke stille ændringsforslag og kan så meget mindre gøre det, som landsrådet er indforstået med lovforslaget, som det nu bliver affattet; ligeledes har de to ærede grønlandske medlemmer af tinget deltaget i udvalgsbehandlingen og er medforslagsstillere til ændringsforslagene og anbefaler lovforslaget til vedtagelse med de nævnte ændringsforslag. Vi vil derfor trods de betænkeligheder, jeg har omtalt, stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Ministeren for Grønland (Lindberg): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er udført, og den enstemmighed, der er lagt for dagen med hensyn til ændringsforslagene, og i det hele taget for den enighed, der er mellem samtlige partier i tinget om at gennemføre lovforslaget. Jeg tror, det i almindelighed er meget væsentligt, at vi søger at gennemføre så megen lovgivning som muligt i fuld enighed, men jeg tror ikke mindst, det har sin overordentlig store betydning, at tinget kan være helt enigt om de love, der skal gennemføres for Grønland.

På given foranledning vil jeg gerne til den ærede ordfører hr. Peter Nielsen sige, at det er Grønlandsministeriets hensigt så hurtigt som muligt at søge gennemført loven vedrørende børn, og jeg håber, at vi i næste folketingssamling ikke alene kan få fremsat lovforslaget og fremsat det i god tid, men også få det gennemført.

Til det ærede medlem hr. Lannung vil jeg sige, at vi i Grønlandsministeriet og jeg for mit vedkommende gerne vil give løfte om, at vi i fremtiden vil arbejde henimod i love for Grønland at gennemføre bestemmelsen vedrørende disses ikrafttræden for Nord- og Østgrønlands vedkommende, få en formulering, som er nogenlunde i overensstemmelse med det, ændringsforslaget til § 40 går ud på.

Jeg skal i øvrigt sige til det ærede medlem, at jeg gerne vil bestræbe mig for at gøre, hvad jeg kan, for, at denne lov hurtigst muligt kan komme til at gælde også for Nord- og Østgrønland, men der må naturligvis føres de nødvendige forhandlinger forinden.

Hermed sluttede forhandlingen.